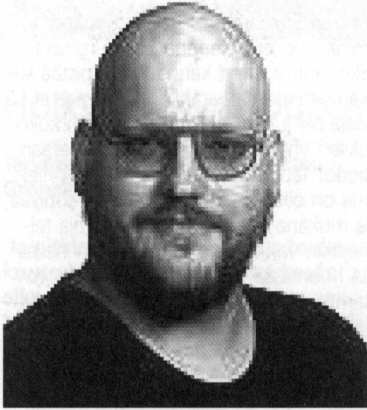

Esittelyssä lisää hallituksen jäseniä ja aktiiveja yhdistysläisiä

Jatkamme utelua hallituksen jäsenistä ja varajäsenistä. Tällä kerralla on vuorossa Vesa, joka on aktiivinen erityisesti Tampereen suunnalla.

1. Kuka olet?

Vesa "Aku" Ilmari Lehtinen; Tampereella asuva kirjoittaja. Saanut juuri vuosien tappelemisen jälkeen AB-tietokoneajokortin vaikka mokomat masiinat ovat olleet tuttuja jo 80-luvulta.

2. Strategiset mitat?

198 cm aamuisin, paino heilahtelee josain 120-140 kilon hujakoilla. Havainto että olen tässä porukassa suhteessa "lyhyt" oli itse asiassa kumman piristävää.

3. Mikä innoitti yhdistykseen aktiiviksi?

Tiärä häntä olenko ollut niin hirveän aktiivi. Maiju mainittiin aikoinaan eräässä lehdessä, mahtoiko olla Yhteishyvä. Soitin hänelle ja satuin olemaan ensimmäisten tapaamisten aikoihin jopa terveenä. Valitettavasti ei ole hirveästi ollut varaa matkustella muihin kaupunkeihin kokoustamaan.

4. Mitä odotat kuluvalta vuodelta?

En itse asiassa paljonkaan koska ei ole varaa juuri mihinkään. Tietopankkiprojekti olisi tietysti mukava saada kunnolla käyntiin. Ja on pari kotimaista tapahtumaa joihin täytynee osallistua.

5. Kissa vai koira?

Liikaa allergioita kumpaankaan mutta luulisin olevani koiraihmisä. Joku kehta-

si joskus ehdottaa robottikoira mutta sekin taitaisi mennä rikki.

6. Lempiväri

Tummansininen - vaikka käytännössä suurin osa vaatteistani on mustia. Mieluummin ei raitoja.

7. Ihanimmat kengät?

Koon 52 goretex-vaelluskengät jotka maksoivat vanhat FM900. Olen käyttänyt niitä useampana talvena enkä ole palellut enkä liukastellut. Toisen pohjassa on jopa reikä, eikä se silti vuoda.

8. Lempiruokasi?

Tiärä häntä onko sellaista olemassakaan - syömisiäni määrää lähinnä mitä voin syödä. Tosin en ole vuosiin tehnyt omittuisia pizzojani joihin kuului sellaisia omittuisuuksia kuin aurajuustoa, pakas-
teherneitä ja voisilmä.

9. Mitä harrastat?

Kirjoittamista, tieteis- ja historiankirjojen lukemista ja rooli- ja lautapeliä pelaa-
mista; Suomen Tieteiskirjoittajat (talou-
denhoitaja); TASER (Tampereen SEudun
Roolipelaajat); Wikipedia
(www.wikipedia.org).

10. Unelmasi?

Pysyvän työpaikan löytäminen olisi mukavaa. Ja sitten on tietysti se jokaisen kirjoittajan unelma - että saisi juttunsa julkaistua. Loput menee syklolookian puolelle. Iloista pääsiäistä ja paljon suklaamunia! Mieluummin ei :-/

"Pikku Pekan" tarina

jatkuu, osa 2.

Pari vuotta sitten oli IT-lehdessä ja Kengän Koputuksissa juttu minusta. Vähän asiavirheitä silloin, mutta mitäs noista, menneitten talvien lumia... Nyt asiat ovat toisin. Saan täyttää tapaturmaeläkettä, mutta ikävä kyllä, ulosottomies kuorii kermat päältä, sen verran pipariksi ehti mennä. Osa omaa hölmöyttä ja osa muiden.

Olen edelleen 203 cm pitkä ja kengän koko reilu 53, mutta 63 kiloa siirsin viereeni eli aloitin uuden elämän. Erosin entisestä elämästä, josta minulle jäi silmäterä, kaunis tytär, kohta 9 vee, pituus n. 150 cm, kengän koko 39-40, eli isänsä tyttö. Se 'vierelle siirretty' on tuleva vaimoni, en kerro koska... mutta nyt tietää savolaespeakakii, mittee on ookee rakkaas

Olen edelleen pyörätuolissa ja osin kynnärkkeppien varassa. Ne kustantaa vakuutusyhtiö, toisin sanoen olen voittanut tuulimyllyn taistelussa oikeuksistani. Siitä kiitos kaikille, jotka olivat minua auttamassa. Ja suurin kiitos kuuluu tulevalle vaimolleni, joka tukee minua niin uinnissa, treenaamisessa kuin muissakin jutuissa. Jatkan uintia kokeillen omia rajojani ja on ihan kiva näyttää muille, kuinka meillä uidaan ja ennen kaikkea itselleen, että siihen pystyy.

Poikasena puhuin kavereiden kanssa unelmien naisesta. Toinen kavereistani on edelleen ilman ja toinen on löytänyt jotain, mut meikäpoika löysi unelman ja /tai tuo unelma meikäpojan. Eli näin, olen rikas nykyään, sillä minulla on kaksi kultaa, joiden eteen yritän tulla mitä tuli. Maallista rikkautta en tarvitse. Jokainen

päivä on tullut eletyksi masu täynnä ja se riittää. Unelmiakin täytyy olla, niin kuin se vene, josta aiemmin kerroin. Vaan sitä tasaperäistäkään ei enää ole, saatikka omaa taloa, mutta eihän sitä koskaan tiedä mitä muita unelmia elämä tuo tullessaan.

Syysterveisin "Pikku Pekka"

(Entinen Kuopion savolaene. Nykyään opettaa espoolaesille savonlangia, ku ei tämä paekalline kiänny savolaeskielellä)

"Pikku Pekan" tarina, osa 1:
www.invalidiliitto.fi IT-lehti 3/2002,
Kengän Koputuksia 2/2002 s.14